

Lýsing

Sambært lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíking í Føroyum verður einhvør, ið álíknast skal persónligan skatt ella vinnuskatt, og ell bókhaldsskyldig í Tórshavnar kommunu biðin um annaðhvørt sjálv ella við fulltrúa, tó um so er — við fulltrúargevarans egnu ábyrgd — at geva upp inntøku sína í árinum 1962 ávikavist innan 15. og 31. janúar 1963 samsvarandi teim sjálvuppgávuskjølum, sum nevndin útflyggjar skattgjalddarunum. Serliga verður víst á, at hann, sum í yrki sínum vanligu nýtir annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hevur rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarbløð verða at endurflyggja **Tórshavnar líkningarnevnd.**

Tað verður beinleiðis gjørt kunnigt, at hann, sum ikki í tokum tíma gevur upp inntøku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíking síni, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíkingin er meira enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meir enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarbløð hevur fingið, eigur sjálvur at snúgva sær til **Tórshavnar líkningarnevnd**, tá møgulig mistøk við útbýtanina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at færa lóggildar handilsbøkur, og skattskyldigir deyðsbúgv skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarroknaskap og uppgærd yvir figgjarsstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu freistir í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirritaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunnar.

Arbeidsgevarar verða biðnir um at geva frágreiðingar um goldnar lønir o.a.m. til arbeidsfólk sítt, og mugu teir innan 15. janúar 1963 senda líkningarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til samb. § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunnigjort, at hann, sum til skaða fyri kommununa miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntøku ella ognar- og forimunarviðurskipti síni, verður sektaður við, at hann til kommununa betir upp til 10 ferðir tann skatt, hann hevur sviðið.

Öll verða biðin um at skriva nøvn og bústað (gotunavn og húsanummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki mis-skild.

Húsaáðnarar fáa at vita virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningarnevndina, tlf. 1068, Rektarsgotu 2.

Tórshavnar líkningarnevnd.



PARTAFELAGID

SJÓVINNUBANKIN

HØVUÐSSKRIVSTOVA — TÓRSHAVN

Telefon 1150 — Telex 29

TELEKSAMBAND VIÐ ALLAN HEIMIN

Setið peningin inn, so verður hann í landinum og egna vinnulívi okkara á sjógv sum á landi at gagni.

Innlánsrentan er:

Við 3 mánaða uppsøgn	4	% p. a.
Á vanligari bankabók	3 1/2	% p. a.
Á tjekk-konto	2	% p. a.

Tosið við okkum, tá tygum hava figgjarspurningar at greiða, eitt nú viðvíkjandi skipa- ella húsabygging.

Deildir:

Norðuroyar:	Norðoya Banki	Klakksvík	tlf. 5296
Eysturoy:	Runavíkar	avgreiðsla	tlf. 7017
Vágar:	Sjóvinnubankin,	Servági	tlf. 19
	—	Sandavági	tlf. 101
	—	Míðvági	tlf. 30
Sandoy:	—	Sandi	tlf. 42
Suðuroy:	—	Hvalba	tlf. 48

Alt bankayrki her á landi og við útheimin verður útínt

Bankin er opin hvønn gerandisdag kl. 10—12 og 14—16
Leygardag kl. 9.30—12.30

Hin føroyski bankin



Mánaðarjavni

ultimo desember 1962

DEBET	kr. oyr.
Kassapeningur	3.923.325,66
Bankar og sparikassar innanlands	
Innskot	162.474,48
Útlendskir bankar	967.342,43
Útlendskur peningur	50.237,47
Virðisprógv innanlands	13.039.359,79
Egin partabrev (nom nr. 675,00)	869,00
Væðsku dæbrov	66.333,34
Vækslar innanlands	3.943.681,71
Útlán	6.286.621,38
Kassi-kredittur	8.762.386,02
Konto-kurant-konto: Innanlands	
rokning	7.654.926,72
Úttanlands	
rokning	0,00
	7.654.926,72

Ymiskle skuldarar (Egin partabrev millum trygdir undir teim 5 seinastu tolum eru nomi kg 4.800,55)	175.132,16
Ábyrgdir	745.510,99
Fastar ognir	379.407,49
Búnyttur og boks-róm	53.921,85
Kostnaður	811.845,42
	47.023.366,91

KREDIT	kr. oyr.
Partapeningur	713.000,00
Lógasettur tiltaksgrunnur	370.000,00
Ábyrgdarpeningur	2.672.320,38
Annar tiltaks-peningur:	
Flutt frá árinum fyri	5.859,99
	5.859,99

Folio-konto	6.048.541,36
Konto-kurant-konto: Innanlands	
rokning	3.232.640,29
Úttanlands	
rokning	3.385,92
	3.236.026,21

Innskot á bankabók við styttri uppsøgn enn 1 mánað	10.340.366,48
Innskot við uppsøgn 1 mánað ella meir	16.077.329,07
Bankar og sparikassar innanlands:	
Innskot	4.221.622,14
Kredittir og lán	162.639,50
	4.384.261,64

Útlendskir bankar	120.244,93
Rediskonteraðir vækslar:	
Innanlands	0,00
Úttanlands	0,00
	0,00

Ábyrgdir	745.510,99
Ymiskir ognarar	652.265,62
Rentur og provisjón v. m.	1.645.951,24
Vinningsbýti	11.689,00
	47.023.366,91

Haldið SOSIALIN

124

alt, sum hent er. Men hvat er hent? Bert hetta, at eitt hús hevur fingið nýggjar vindskæið vestanfyri, ein kroya, sum hevur staðið at detta, hevur fingið sementveggir, ein hjallur, sum áður lak hundar, er tettur. Okkurt soverðið litið. Eingi nýggj hús, eingi tiltøk av nokrum slag.

Har standa nakrir við bakinum upp móti einum roynisveggi hendur í buksum og skráa, hyggja út yvir fjørðin — spýta. Hann biður góðandag, tekur í hondina á øllum og hellir seg eisini upp at roynisvegginum. Teir eru blíðir og frýntligir. Eitt sindur varligir í fyrstuni og fáarðar. Tí nú hevði Tormaður verið í Havn og lært; hann mundi vera vorðin mikil maður, ikki vert at siga nakað býttisligt. Men tá ið teir varnast, at hann er tann sami, sum áðrenn hann fór, eru ongar áneyðir at erra sær upp ímóti honum, og teir verða sum vanligt. Stund um aðra koma aðrir afturat, og skjótt er ein heil mannagúgva har undir roynisvegginum.

Tað verður prátað. Teir hava so nógv at spyrja um: Hvussu honum dæmar í Havn? »Tær leingist ikki aftur higar, kann eg ætla, nei her«

Tormaður smílar og svarar sum minst. Hann kennir hetta heimaglaða lagið hjá teimum, sum bert hava búð í heimbygdini alt sitt liv, har tey kenna hvørt menniskja, hvørt dýr, hvørja steinpirru, hvørja túgvu, har alt talar til tín og kennist sum ein partur av tær sjálvum. Tey halda seg vita, at eingin trívst burtur.

»Men hvussu balast tit her?« spyr Tormaður. »Tíðirnar eru so ringar í Føroyum, at fólk hevur ílt við at livjarga sær.«

Jú, tað gekk alt so næst, segði ein av monnunum, »hjá honum, ið heilsuna hevur. Her eiga øll eitt sindur av jørð. Kúgvir er so góð at hava í húsinum. Eplir og torv. Nakrir seyðir leggast eisini til. So flota menn út, tá ið teir eru heima og ein dagur er. Nakar fiskiskapur verður tað ikki, men tú heldur pottin og enn betur Nú er so nógv aftur at avrokningini, at um enn

125

hon er ikki so stór, rokka endarnir saman kortini — tá ið tú húsar við tí.«

Tormaður: »Hetta eru tey búfestu, ið eru soleiðis fyrri, tey, sum hava arvað hús og jørð. Men hvussu við teimum, sum meir og minni við berum hondum skulu seta búgv?«

Tá læðu summir av monnunum: »Ja, tann við berum hondum kann ikki seta búgv. Hvussu skal hann tað? Nei, hann verður ógiftur, er bara í húsinum og styðjar upp undir tað av systkjünnum, sum er inngift.«

Tá tekur Óli til sín — breiðvaksin, stuttur, svarttentur, skráin búldar út í kjálkan og turriklaði um hálsin: »Fólkið her í bygdini hevur tað sum seyðurin: skipan á. Tá ið foreldrini eldast, kann eitt av børnunum giftast inn, hini mugu ganga stök ella fara av bygdini.«

»Ja, men um fiskiskapurin varð betur útbúgvinn,« heldur Tormaður, »so hann fæddi sín mann?«

»Tá høvdu kanska tey flestu ungu giftst í síni bygd, mestsum av gomlum vana. Men teirra børn fara. Fiskiskapurin kemur aldri at fæða sín mann, uttan tað verður sigling alt árið. Og tá situr fiskimaðurin best, har sum havnalógini eru — skipalegurnar.«

»Hvat halda tit um Løgtingið?« spyr Tormaður.

Tá hyggja teir hvor upp á annan og herða á tyggjina. Tað var nú ikki lætt at siga. »Teir, vit hava valt her í oynni, eru góðir menn, tað man eingin siga annað. Vit siggja í bløðunum, at menn frá stórbygdunum hava lyndi til at kasta Løgtinginum fyrri, at vit hava so ringan fiskapris, og enn tá frískir menn rópa eftir studningi. Vit her halda, at tað má vera reiðarin, sum skal selja fiskin, og vit halda, at tann einsæri má sjálvur hava skyldina í, at hann fær ikki útkomuna, um hann er frískur, at siga. Er ein sjúkurl, má andast at honum, tað er so rimiligt.«

Tá er Óli aftur har: »Løgtingið, Hoh! Tað var eingin synd at